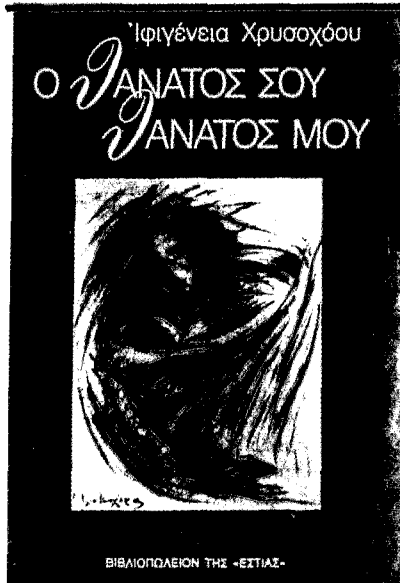

BIBΛΙΑ

Ο θάνατός σου θάνατός μου

Της Ιφιγένειας Χρυσόχου

Η Γυναίκα-θύμα των ανδροκρατικών ηθών και εθίμων πολλών «σύγχρονων» κοινωνικο-πολιτικών συστημάτων, αλλά και της δικής μας χώρας είναι το θέμα του τελευταίου βιβλίου της πολυβραβευμένης, πολυγραφότατης συγγραφέως **Ιφιγένειας Χρυσόχου**, που τιτλοφορείται «**Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΟΥ ΘΑΝΑΤΟΣ ΜΟΥ**» Εκδ. ΕΣΤΙΑΣ.

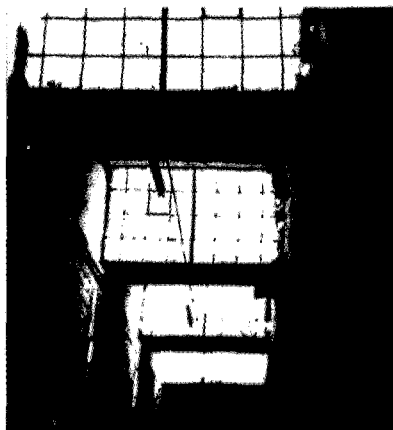
Το βιβλίο περιλαμβάνει επτά διηγήματα, στα οποία περιγράφονται με άμεσο και συγκλονιστικό τρόπο τα βάρβαρα έθιμα σε χώρες κυρίως ισλαμικές, αλλά και άλλων θρησκειών. Η συγγραφέας καθλώνει τον αναγνώστη με τις τεκμηριωμένες μαρτυρίες γύρω από την απάνθρωπη μεταχείριση των γυναικών κάθε ηλικίας σε όλα τα γεωγραφικά μήκη και πλάτη της γης. Παρ' όλους τους αγώνες των γυναικείων οργανώσεων και των φεμινιστριών των χωρών αυτών, τα πατριαρχικά ταμπού κρατούν με «βάρβαρα έθιμα» τη γυναίκα σε άθλια υποτέλεια και την υποβάλλουν σε κτηνώδη και μεσαιωνικά μαρτύρια, όπως τον σεξουαλικό ακρωτηριασμό (τοχούρ), την άγρια κακοποίηση από τον άνδρα αφέντη, τον ψυχικό και σεξουαλικό βιασμό ανήλικων και ενήλικων γυναικών από τους συζύγους, αλλά όχι μόνον από αυτούς, την πώληση κοριτσιών σε ευκατάστατους ηλικιωμένους άνδρες, την επιβολή κάλυψης του σώματος και του προσώπου με το «τσαντόρ» το κάψιμο της ζωντανής νεαρής συζύγου μαζί με το πτώμα του ηλικιωμένου άνδρα της, στα χωριά της βόρειας Ινδίας και πολλά άλλα, που φαίνονται απίστευτα και όμως είναι αληθινά. Μερικές από τις καταγγελίες της συνειδητοποιημένης φεμινίστριας Ιφιγένειας Χρυσόχου, που με ορθάνοιχτα μάτια παρακολουθεί και καταγγέλλει την καταπίηση στοιχείων αν-

θρώπινων δικαιωμάτων εκατομμυρίων γυναικών της υφηλίου είναι τόσο συγκλονιστικές και αποτρόπαιες που θυμίζουν δαντική κόλαση. Το βιβλίο αυτό είναι το τρίτο της πενταλογίας της συγγραφέως με κεντρική ηρωίδα της Γυναίκα. Στο πρώτο βιβλίο με τίτλο «**ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΟΙΚΙΑΚΑ**» καθώς και στο δεύτερο «**ΘΑ ΔΙΩΞΟΥΜΕ ΤΗ ΜΟΝΑΞΙΑ**» όλα τα διηγήματα αναφέρονται στη μοίρα της νοικοκυράς και εργαζόμενης μητέρας. Θα ακολουθήσουν δύο ακόμα βιβλία με θεματική τη γυναίκα. Το μυθιστόρημα «**ΝΤΡΟΠΗ**» και η νουβέλα μυθοπλαστικής φαντασίας στα μητριαρχικά χρόνια «**Η ΜΑΝΑ**».

Εκείνο το πρωί, Πειραιάς 1892 Η πρώτη απεργία εργατριών στην Ελλάδα

της Ίριδας Αυδή-Καλκάνη
Εκείνο το πρωί

Πειραιάς 1892
Η πρώτη απεργία εργατριών στην Ελλάδα

Νέοι Καιροί
ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

Η δικηγόρος Ίρις Αυδή-Καλκάνη γνωστή και για τους αγώνες της στο ανέντακτο φεμινιστικό κίνημα της χώρας μας και για πολλά χρόνια μέλος του Δ.Σ. του Συνδέσμου για τα Δικαιώματα της Γυναίκας ξαναδίνει ένα δυναμικό συγγραφικό παρόν με το νέο της βιβλίο: **Εκείνο το Πρωί, Πειραιάς 1892· Η πρώτη απεργία εργατριών στην Ελλάδα, «Νέοι Καιροί», Αθηναϊκές Εκδόσεις, 1992.**

Είναι το πρώτο βιβλίο που αφιερώνεται

στις ηρωικές ελληνίδες υφάντριες, οι οποίες στις 13 Απριλίου 1892 ετόλμησαν να διεκδικήσουν δυναμικά με απεργιακή κινητοποίηση τα εργασιακά τους δικαιώματα.

Η συγγραφέας από τα ελάχιστα στοιχεία που διασώθηκαν μετά από 100 χρόνια συνθέτει ένα «διήγημα» όπως το αποκαλεί, αποκαλυπτικό για τις απάνθρωπες συνθήκες που επικρατούσαν στα κλωστοϋφαντουργεία εκείνης της εποχής, με τα εξοντωτικά ωράρια, δίχως Κυριακές αργίες και μισθούς πείνας. Αναφέρεται επίσης στις πρώτες απεργίες των εργατριών ιματισμού της Πετρούπολης (1917) και Νέας Υόρκης (1857) και συνδέει την απεργία των εργατριών του Πειραιά με τις κινητοποιήσεις των εργατών της χώρας μας από το 1879 ως το 1909 ημερομηνία που αποτελεί σταθμό για το ελληνικό εργατικό κίνημα.

Η πρώτη απεργία εργατριών στην Ελλάδα έχει ιδιαίτερη σημασία στην ιστορία όχι μόνο του εργατικού κινήματος αλλά και του γυναικείου κινήματος τονίζει η σ.

Παράλληλα σκιαγραφείται η ζωή και άλλων εργαζομένων γυναικών της ίδιας εποχής, αλλά και των μικροστών γυναικών, που είναι υποταγμένες στην κυριαρχία του συζύγου, και φθάνει στις σύγχρονες εργάτριες, οι οποίες διεκδικούν τα δικαιώματά τους μέσα σε μια κοινωνία, που αντιμετωπίζει πάντα τις γυναίκες με περιφρόνηση, όταν ξεφεύγουν από τους παραδοσιακούς γι' αυτές ρόλους. Ιδιαίτερα η εχθρική στάση απέναντι στις γυναίκες της εργατικής τάξης στις αρχές της βιομηχανικής επανάστασης, όπως αναφέρει η σ. «είχε σαν αποτέλεσμα καμιά σχεδόν πηγή να μην αναφέρεται άμεσα ή έμμεσα σ' αυτές εκτός από σπάνιες εξαιρέσεις, με συνέπεια η συμβολή τους στη διαμόρφωση και στο δυνάμωμα του ελληνικού εργατικού κινήματος όχι μόνο να μην έχει προβληθεί αλλά να αγνοείται. Δεν είναι λοιπόν τυχαίο, που η πρώτη συλλογική συμμετοχή γυναικών στους εργατικούς αγώνες στην Ελλάδα έμεινε μέχρι σήμερα εντελώς αγνοημένη ενώ θα έπρεπε να θεωρείται σταθμός του εργατικού κινήματος του τόπου. Αλλά με τα τεκμηριωμένα στοιχεία που με κόπο συνέλεξε η σ. «αποδεικνύεται πως οι εργαζόμενες γυναίκες στην χώρα μας, αντίθετα απ' ό,τι πιστεύεται, πάλευαν από πολύ νωρίς ενάντια στους εργοδότες, όχι απλά συμπληρωματικά στο πλευρό των εργατών, αλλά αυτόνομα, σε μια εποχή που κάθε γυναίκα είναι ακόμα μια ετερόφωνη προσωπικότητα, εξαρτημένη πάντα από έναν άνδρα δίχως δική της άποψη και θέληση, με συνέπεια η υποταγή της στον άνδρα και στον εργοδότη να θεωρείται αυτονόητη».

ΑΙΓΛΗ ΣΚΟΥΡΤΣΗ